

č í s l o

9

R O Č N Í K

59

PŘÍSTAV „SEDMIČKA“ PARDUBICE

Slovo z přístavu

Poslední letošní číslo informuje o několika málo akcích, které jsme stihli do Vánoc. Moc toho nebylo, celkem za mrazu jsme zvládli poslední plavby a Zlatou želvu a středobodem prosince byl výlet na Broumovsko. Počasí tedy úplně nepřálo, ale i tak se téměř třicet účastníků o víkendu nenudilo.

Do konce roku nás už čeká jen pingpong na Vinici (jako každoročně) a pak už vykročíme do roku 2024. A to hned druhý víkend v lednu se vypravíme do Prahy na obvyklá Pražská strašidla.

Všem členům, vedoucím, rodičům, přátelům a podporovatelům přejeme do toho dalšího roku co nejvíce úspěchů, zdraví a štěstí.

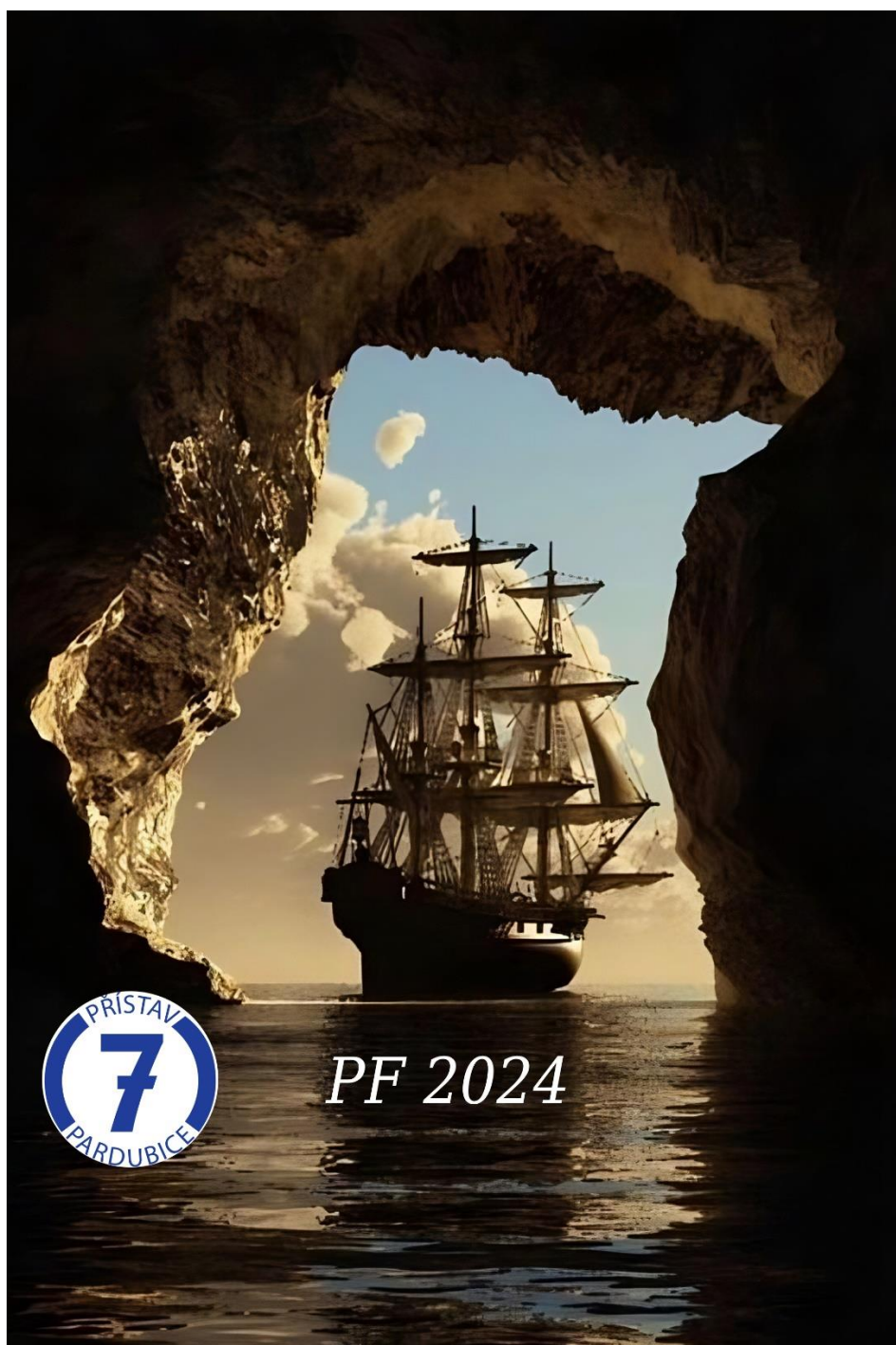
Úvodní slovo sepsal Džin

H R O Ž R A M R O V O
měsíčník přístavu „Sedmička“ Pardubice
Datum vydání: 26. 12. 2023
Vydavatel: Vydavatelství Děda & spol.
Země: Česká republika
Jazyk: Čeština

Do roku 2024 přejeme z přístavu hodně
úspěchů, pevné zdraví a
nezbytnou dávku štěstí.

Nezapomeňte dosahovat úspěchů v duchu skautského zákona,
pamatujte, že více než samotný úspěch a vítězství je i cesta, jak
se k vítězství dostanete!

PF 2024

Hlásí

Pátek 24. 11. 2023 – Poslední plavba s přespáním v klubovně (7+12)

Závěrečné uzavření Chrudimky a poslední výpad na vodu proběhl na Poslední plavba kluků. Účastníci pod vedením bocmanů vypustili osvětlená plavidla, koupila se tradiční pizza a přespávalo se (aspoň většina z nás) v klubovně.

Sobota 25. 11. 2023 – Zlatá želva – závod o nejpomalejšího cyklistu

V sobotu ráno pak proběhl tradiční závod na kolech o nejpomalejšího i nejrychlejšího závodníka. Sraz byl v devět a závodilo se urputně na klasických tratích kolem Kočičáku.

Sobota 25. 11. 2023 – Tělocvična

V sobotním odpolední jsme měli pronajatou tělocvičnu v sokolovně od 14:00 do 16:00. Odpoledne bylo naplněné duchem zdravého těla a ducha.

Sobota 25. 11. 2023 – Poslední plavba s přespáním v klubovně (17)

A jako úplně poslední se letos na vodu dostaly holky ze Sedmnáctky. Stejně jako u kluků v pátek vypustily osvětlená plavidla a po večeru plném zábavy a her se přespávalo v klubovně.

Úterý 5. 12. 2023 – Oddílovka holek

V úterý tradičně proběhla oddílovka pro holky 17. oddílu.

Středa 6. 12. 2023 – Oddílovka kluků

Ve středu se sešli kluci, další úsek hry připravil zejména Vosák. Došlo i na bodování za listopad a představeny plány na prosinec.

Středa 13. 12. 2023 – Aquacentrum pro skauty

Zatímco vlčata byla v klubovně, skauti si šli zablblnout a zaplavat do Aquacentra

Středa 20. 12. 2023 – Aquacentrum pro vlčata

A zaplavat si zašla i vlčata. Pod vedením Datla došlo na plnění vodáckých doplňků, blbnutí ve vodě a kolem ní.

Víkend 15. – 17.12. Předvánoční hory – Broumov (namísto obvyklých Beskyd)

Ústřední prosincová akce na chatě Pod Bobří Skalou. Z víkendu naleznete reportáž uvnitř čísla.

Připravuje

Čtvrtek 28. 11. 2023 - Vánoční pinec

Tradičně se během Vánoc uskuteční poslední přístavní akce roku 2023. Opět se sejdem na Tesle a na celé dopoledne (9-12h) si zamluvíme všech šest stolů na turnaje a zábavu při pinčesu. Zveme každého, kdo si chce pinknout včetně rodičů a sourozenců, a to za cca pouhých padesát Kč na hlavu (podle toho kolik se nás sejde). S sebou pátky, míčky, a hlavně obuv se světlou podrážkou (ano - i Marlin a Hvězdář nechají výjimečně doma kanady).

Úterý 2. 1. 2023 - Oddílovka holek

Ve úterý se v kroji nebo v mikinách sejdou děvčata Sedmnáctky, krom vyhlášení bodování proběhne příprava na tradiční šifrovací soutěž v Praze.

Středa 3. 1. 2023 - Oddílovka kluků

Ve středu se v kroji nebo v mikinách sejdou skauti a vlčata, i zde se bude trénovat a proběhne příprava na Strašidla v Praze.

Sobota 13. 1. 2023 - Pražská strašidla

V sobotu se vypraví oddíly na pražská Strašidla, která budou spojena s dalším programem v Praze. Ve čtyři hodiny pak odstartují naše hlídky do dvouhodinového závodu ve hledání strašidel v centru Starého města.

Poslední plavba 2023

V pátečním večeru se v klubovně sešlo několik příznivců vodáctví a splouvání, to vše proto, abychom zamkli naši milovanou Chrudimku (v podstatě každý z nás je křtěný, právě ní). Na stolech se chystala plavidla nejrůznějšího tvůrčího výkonu. I kdyby ta plavidla byla

postavena v poměru 1:1 k „životní velikosti“, netroufli bychom si vlézt do žádné. Mnohé se rozpadaly už během hodnocení, které vystavovala konstruktérská komise Rákos-Džin-Šotek. Nakonec jsme vyhodnotila nejlepší plavidla, která by při troše dobré vůle mohla chvíli držet na hladině.

Na vodu pak vyjelo několik pramic a slavnostní uzavření vody zvládl Vosák. Nad vodu se teplota držela přeci jen nad nulou, ale foukalo celkem nepříjemně. S loděmi jsme vyjeli skoro na Vinici, zapálili a vypustili lodě. Očekávání ohledně plavbyschopnosti se celkem naplnila – řada lodí se měnila v ponorky, čajové svíčky v poryvech větru vůbec nezhasínaly – protože nešly ani zapálit. Ale o to ani tolik nešlo, sezona byla definitivně uzavřena. Do vody nikdo nespádl, a tak jen pár namočených nohou bylo potřeba dosušit. V klubovně se zatím uvařil kotelní čaj a

chystala večere. Tedy ne, že bychom toho nějak převratně moc upekli, ale když Rákos zavolał do pizzerie U kozlíků, kde si při objednávce

21 pizz zatukali na čelo a poslali nás do hájů, museli jsme improvizovat. A tak nás zachránila Garáž, kde pochopili tržní příležitost a pizzy za 4.320,- Káčé se jim zdály jako dobrý obchod. Mezičas, než to přivezou se kluci pocvičili v piškvorkách, před osmou to přivezli a další půl hodinu bylo hlavní činností žvýkání a polykání.

K večeru už se ti nejmenší začali potloukat, že by si šli zalehnout, ale postupně se začali do spacáků trousit všichni, skauti si zabrali klubovničky a postupně se usínalo. Krom několika žvanilů, kteří tlachali i po jedenácté hodině, kdy už Hvězdářovi s Aladinem došla trpělivost, vytáhli je ven a šli si zaběhat po městě.

Po jejich návratu už nikdo ani nepípl a klubovna usnula. Tím pro kluky skončila letošní voda – hned v sobotu se ještě svezly holky, a tak na vodu zase až počátkem dubna, kdy to Čochtan zase odemkne.

Zapsal Džin

Děkujeme za hru oddílu Bílý Delfín

Po způsobu Pražských strašidel, kde se běhá po městě a hledá se pomocí šifer co nejvíce strašidel, připravil oddíl Bílý Delfín obdobnou hru v ulicích města. Využili jsme pozvání Štiky a 29. listopadu se naši skauti zapojili do hry.

Na startu obdrželi balíček se šiframi a pak už jen bystrou mysl, orientace po městě a rychlé nohy (v tomto pořadí) a oběhnout toho co nejvíce.

Za nás tedy pochvala za přípravu, podařené masky a ochotu něco konat i pro ostatní. Věříme, že výhledově budeme moci připravit něco na oplátku.

Džin

Výlet na Broumovsko 2023

Na letošní Beskydy nedošlo, protože jsme tentokrát volali po změně. Jelikož se jednalo o dlouho avíзованou akci, celkem rychle se zaplnila celá kapacita chaty, a tak již začátkem prosince vyhlásila Medúza stop stav v náboru. Nakonec se vypravilo na Broumovsko celkem třicet účastníků, výpravu jistila autobusem Medúzka a v autech dovezli proviant a část mužstva Rákos v Tranzitu, vlastními auty jel Digger a Vjěda.

Naším cílem byla chata pod Bobří skálou, kterou pronajímají skauti z Broumova. Je to skoro na hranicích s Polskem, tak jsme sbalili pekáče a ježdíky, že to bude jezdit. Ale to se nakonec tak úplně nepovedlo, protože jak naschvál začalo být teplo a od středy do toho zapršelo. A sníh to tak úplně nedokázal vydržet. Ale aspoň se povedlo, že se dalo auty dojet skoro až k chatě, i když to bylo rozblácené.

Chata nemá zrovna přebytek pokojů, v podstatě se kluci vešli do sedmilůžkového (v jedenácti), u holek zbyla jedna postel volná. Všechny postele jsou uspořádány vedle sebe, tak to nebylo tak hrozné. O co méně místa na ubytování, o to lepší společenská místnost, pěkné jsou i sociálky a skvělé to bylo i ve společenské místnosti.

V sobotu se provedlo rozdělení na dvě skupiny, slábaja grupa se vydala z chaty stoupáním kolem Bořího vrchu. Tam se U trojice odpojila silnaja grupa, která stoupala až dál na hřebeny, zatímco slábaja se přes Malinovou paseku spustila níže do Janoviček, kde byl v plánu oběd. Tedy plány by byly, ale už večer jsme zjistili, že jedna z restaurací je zavřená a druhá má pouze záznamník, bylo tedy riziko, že se nám nepovede najít vhodné místo pro něco teplého k obědu. Cestou byly různé taškařice, bohužel to se sněhem bylo tak marné, že jsme netáhli zbytečně pekáče.

Naštěstí měl každý s sebou dostatek drobných svačin, sladkostí a dalších energetických zásob - a ještě že tak, protože se opravdu ukázalo, že všechny restaurace jsou zavřené. A tak nás zachránil provizorní stan pod sjezdovkou, kdy byl alespoň čaj. A aby se výprava od hladu úplně nesložila, zavelelo se obratem k návratu, kde bylo jasné, že dokážeme uvařit. Nakonec i na posílení jídlem od profesionálních kuchařů konalo, když jsme si večer dali dovézt pizzu z Broumova. A ve výsledku to vyšlo i levněji.

Silnaja grupa pod vedením Lišáka zatím pokračovala v cestě po hřebenech. Hřebenovka kopíruje hranici s Polskem a přes Jedlový a Javorový vrch nakonec výprava v pozdním odpoledni zaútočila (úspěšně) na Ruprechtický špičák. Výhled z rozhledny byl odměnou za dosavadní patnáctikilometrový pochod.

Ale taky se muselo dojít zpátky, kolem čtvrté už ale volal Lišák, že to asi do tmy nestihnou a radši nepůjdou přes hřebeny ve tmě. Tak pokračovali dolů přes Meziměstí a po silnici směrem na Broumov, kde je vyzvedl Tranzit a Vjěda. Celkem zvládli více jak 26 kilometrů, kdy někteří měli bahno až za krkem. Ale o to víc pak chutnala ta pizza.

V neděli se pokračovalo v blbnutí kolem chaty, dalo se pár her, stavěl se sněhulák (ze zbytků sněhu) a po obědě se už musela půlka vydat na pochod k autobusu. Zbytek zejména těch starších (kteří by platili dražší jízdné) uklidil chatu a po druhé hodině se taky vypravili do Pardubic, kde se kolem půl čtvrté zavelel rozchod.

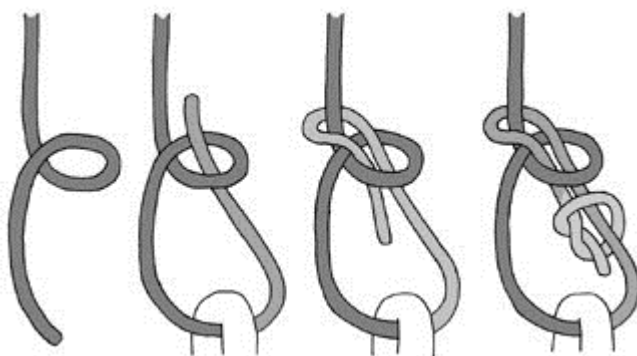
Sepsal Džin

Dračí smyčka

Ve třetím díle seriálu o uzlech si představíme dračí smyčku, což je jeden ze základních uzlů, který by měl umět každý. Základní dračí smyčka bývala jedna z nejdůležitějších smyček vůbec, bývala nenahraditelnou v horolezectví, záchranářství a podobných oborech. V současné době se již v těchto oborech vůbec nepoužívá, protože bylo prokázáno, že se při obvodovém zatížení uvolňuje, na tuhém nebo kluzkém laně se snadno uvolní, utažení musí být pečlivé, při uvázání se často lano přetáhne přes smyčku a celý uzel se rozpadne, snadno se rozvazuje i tzv. vytřesením (střídavé napínání a povolování lana) a také snižuje pevnost lana o polovinu.

Dnes ji proto v těchto oborech nahradily uzly jiné (pro navazování se na lano se například používá osmičkový uzel „osmička“). Dnes jako navazovací uzel lze použít asi jen v nouzové situaci pro tzv. kšandičky. Jinak je již považován za nevhodný a v některých pramenech i za nebezpečný uzel, zvláště při atypickém namáhání (samovolné rozvázání již při zátěži cca 180 kg), kdy smyčka je silou roztahována místo zavěšení zátěže na pevný konec do smyčky.

Nicméně již jednoduchým zajištěním dračí smyčky pojistným uzlem je použití dračí smyčky možné a poskytuje spoustu výhod, které jiné uzly nenabízí. Zejména je to rychlé a snadné vázání (lze ji uvázat jednou rukou; na vázání pojistky přijdou ale vhod obě), lze

vytvořit nouzový postroj (hrudní z dračí smyčky s "kšandami", sedací z trojitě dračí smyčky, celotělový kombinací obou dvou), rozvazování je snadné i po sebevětším zatížení. Jedná se rovněž o rychlé a jednoduché uvázání do dvou různých kotevních bodů bez potřeby karabin a dalších spojovacích prostředků a je možné přímé navazování i kolem obvodově mohutného kotevního bodu, např. komínové hlavy, skalního bloku, staletého stromu atp. (s volným koncem lana se obejde kotevní bod a v okamžiku, kdy volný konec lana dosáhne pevného konce lana, se na pevné části lana uváže dračí smyčka, odpadá tedy vyměřování a odhadování jako u osmičkového oka). Je jasné, že dračí smyčka je stále vynikající uzel, při správném použití, tedy s pojistným uzlem, bezpečná.

Plavčíci a Lodník

Systém Plavčíků je odstupňovaný až do 3. stupně, ale jen nejlepší z členů v historii oddílu dokázali všechny tři stupně splnit a dosáhnout i splnění Lodníka.

Přístav „SEDMIČKA“ Pardubice
Oddíl 007 / Oddíl 012

PLAVČÍK I. ST.

Jméno _____
Narozen _____

1. Zná organizaci oddílu a názvy v něm používaných skautských funkcí.
2. Zná okolí klubovny, svého bydliště, základní stavby a ulice ve městě.
3. Zná druhy lodí používaných v oddíle a vodácké názvosloví.
4. Uplave nejméně 100 metrů, ovládá dva plavecké styly.

5. Skočí do vody z 1 metru, vyloví předmět z hloubky 2 metrů.
6. Zná zásady bezpečnosti a hygieny při výpravách.
7. Zná základní povely na pramici.
8. Umí 6 základních uzlů
9. Zná zásady bezpečného zacházení se sekerou a nožem.

10. Zná stručnou historii skautingu, zakladatele a historii přístavu.
11. Zná základní signály a hymnu oddílu.
12. Zúčastní se s oddílem vícedenního výletu a výpravy na vodě. (LD)
13. Zná skautské symboly, pozdravy, zákon, heslo, hymnu a slib.

Přístav „SEDMIČKA“ Pardubice

PLAVČÍK II. ST.

Jméno _____
Narozen _____

1. Zná topografické značky, umí zacházet s mapou a buzolou.
2. Zná základní typy stanů, postaví ve dvojici stan do 3 minut.
3. Postaví polní ohniště a uvaří na něm čaj.
4. Uplave nejméně 300 metrů, zná tři plavecké styly.

5. Zná zásady záchrany tonoucího, předvede umělé dýchání. Umí volat na tísňová telefonní čísla.
6. Umí číst ve vodáckém průvodci (kilometráži).
7. Zná místní povodí.
8. Umí kormidlovat na pramici a kánoí.
9. Ujde 6 km terénem s přitěží 2 kg za 1 hodinu 30 minut.

10. Umí přijímat a vysílat morseovku, ovládá jednoduché šifrování.
11. Zúčastní se pěti výprav z toho dvě na vodě (LD) nebo putovního tábora.
12. Zná organizaci a historii vodního skautingu.
13. Napiše třikrát kroniku nebo článek do HZMV.

Přístav „SEDMIČKA“ Pardubice
Oddíl 007

PLAVČÍK III. ST.

Jméno _____
Narozen _____

1. Prožije pět nocí pod stanem ve volné přírodě.
2. Ovládá jízdu na plachetnici, řídí ustrojení a odstojení.
3. Zúčastní se 3 skautských závodů.
4. Uplave 500 m, skočí do vody startovním skokem.
5. Vyšplhá do 4 metrů po laně.
6. Udělá 10 dřepů se zátěží (60% váhy) a 15 kliků.

7. Zná vodopis hlavních řek ČR.
8. Na brigádách přístavu odpracuje 10 hodin.
9. Umí vysílat a přijímat semaforem, zná jednoduché způsoby šifrování.
10. Umí ošetřit běžná zranění (řezné rány, odřeniny, popáleniny, zlomeniny).

11. Splní minimálně jednu skautskou odbočku.
12. Zná zásady ochrany přírody, vyjmenuje 5 chráněných živočichů a 5 chráněných rostlin, které se vyskytují v blízkém okolí.
13. Stane se patronem vlčete, dopomůže mu ke splnění Nováčka.

Přístav „SEDMIČKA“ Pardubice
Oddíl 007

LODNÍK

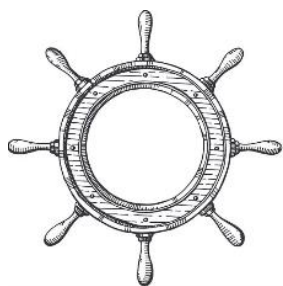
Jméno _____
Narozen _____

1. Ovládá jízdu na kajaku, projede vytyčený slalom.
2. Úspěšně hází záchranným kruhem na cíl ze vzdálenosti 6 metrů.
3. Skočí do vody ze tří metrů, šlape vodu po dobu 1 minuty
4. Nakreslí náčrt pochodové osy a náčrt krátkého úseku řeky.

5. Uplave pod vodou 10 metrů a 25 metrů v oblečení.
6. Základy ukládání potravin na táboře a týdenní jídelníček pro družinu.
7. Ujede nejméně 200 km v posádce.
8. Potmě postaví samostatně stan.
9. Stráví osamocen jednu noc ve volné přírodě bez stanu.

10. Umí usuzovat vývoj počasí podle přírodních jevů
11. Umí řídit plachetnici, zná zásady záchrany převrženého plavidla.
12. Vykonal aktivně funkci kormidelníka nebo člunaře po dobu 1 roku.
13. Dějiny sedmého oddílu.

V současné době mají plavčíka II. Stupně splnění 2 roveři i jeden ze skautů a mají tak v podstatě jistá místa na jakoukoli akci oddílu v případě limitovaného počtu účastníků na akcích. Plavčíka III. stupně již v současné době nesplnil žádný z aktivních skautů či roveřů, což je dáno tím, že tyto kvalifikace byly po roce 2015 změněny, aby více odpovídaly dnešním dovednostem pro život v přírodě.

Slavné plachetnice

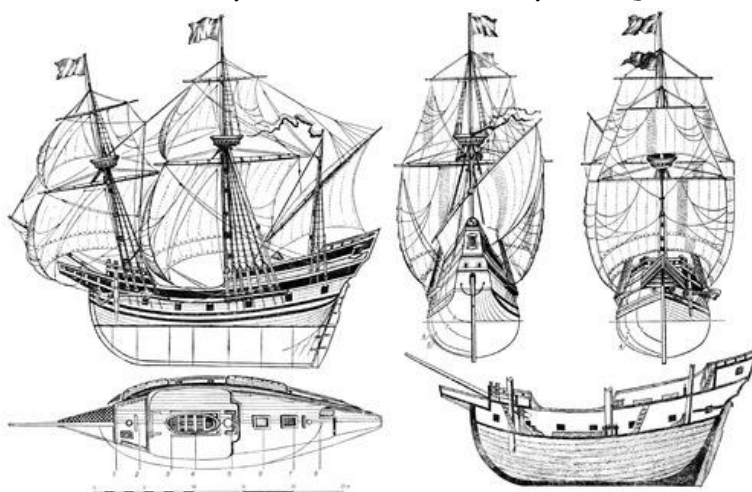
(3. Díl -Karavela)

Karavely byly v 15. století nejlepším typem námořních lodí, popularita tohoto plavidla během „věku objevů“ byla založena zejména na elegantním, lehkém trupu a jejich záhadné schopnosti plout proti větru. Původní portugalské karavely, známé jako „caravela latina“, byly opatřeny lateenskými (trojúhelníkovými) plachtami, které byly zavěšeny v úhlu 45 stupňů k palubě. S těmito plachtami bylo možné nasměrovat příd karavely pod úhlem pouhých 20 stupňů proti větru a stále mít dostatek tahu na vnějším okraji plachty, aby se loď pohnula vpřed. Kromě svých všestranných možností takeláže přesunuly karavely v 15. století kormidlo do zadního středu lodi. V karavelách ze 14. století populárních ve Středomoří bylo kormidlo stále na straně, podobně jako na vikingských drakkarech. Nová pozice kormidla umožnila mnohem větší kontrolu lodi.

Karavely byly zásadní pro portugalské cesty do subsaharské Afriky, kde silné pobřežní větry vanou ze severu na jih. Všestranná karavela mohla uhánět na jih podél pobřeží a snadno se vrátit na sever proti větru. Objevitelské cesty mořeplavců Vasco da Gamy, a Bartolomea Diaze byly podniknuty karavelami. Nejslavnějšími karavelami historie se staly Kolumbovy lodě, použité při objevné výpravě z roku 1492. Pro první cestu byla použita španělská verze karavely známé jako „caravela redonda“, třístěžňová loď, kde první dva stěžně byly opatřeny konvenčními čtvercovými plachtami pro rychlost na otevřeném oceánu a třetí byl vybaven trojúhelníkovou plachtou pro manévrovatelnost při pobřeží.

Tato kombinace lanoví udělala z lodí jako Niña a Pinta jedny z nejlepších plachetnic své doby.

Kryštof Kolumbus a jeho posádka vyplul z přístavu Palos v jižním Španělsku 3. srpna 1492 na třech plavidlech: la Santa Clara (Niña), la Pinta a la Santa Gallega (Santa Maria). Dvě z lodí, Niña a Pinta, byly podle dnešních standardů maličké – jen 15 až 21 metrů od přídě

k zádi - ale ceněné pro svou rychlost a manévrovatelnost. Santa Maria, Kolumbova vlajková loď, byla větší a těžší nákladní loď. Malé karavely jako Niña a Pinta mohly nést pouze 40 až 50 tun a každá z nich měla posádku méně než 30 námořníků. Jejich lehký design a zaoblené dno znamenaly, že měly nízký ponor. To se ukázalo jako kritické, když Kolumbus potřeboval proplouvat mělkým ostrovním pobřežím poblíž dnešní Kuby. Oproti nim objemnější Santa Maria, což byla 110tunová nákladní loď, najela na Štědrý den roku 1492 na mělčinu a musela být opuštěna.

Život na palubě malé lodi jako Niña nebo Pinta však byl absurdně přeplněný a nepohodlný. Na rozdíl od Santa Marie, která měla alespoň malinké kajuty, kde mohli námořníci spát mezi osmihodinovými směnami, měly Niña a Pinta jedinou malou palubu v zadní části lodi s pouze jednou stísněnou kajutou vyhrazenou pro kapitána. Námořníci na karavele žili a spali na palubě bez jakéhokoli soukromí. Práce na jakékoli lodi z 15. století byla neúprosná. 20 námořníků na Niña a 26 posádek Pintě se neustále zabývalo seřizováním takeláže, spravováním plachet, kontrolováním a ucpáváním netěsností v trupu.

Nepřetržité pracovní vytížení znamenalo, že i když byli námořníci mimo službu, při pokusech o spánek na palubě ostatní námořníci šlapali kolem a po nich. V 15. století se houpací sítě na lodích ještě nepoužívaly.

Rychlost karavel závisela pouze na rychlosti a směru větru. V průměru dosahovaly lodě z Kolumbovy doby rychlosti

o něco méně než 4 uzly za hodinu (uzel = jedna námořní míle (1 852 m) za hodinu). Nejvyšší rychlost pro karavely byla asi 8 uzlů. Tyto rychlosti byly zcela typické pro plavidla té doby - a vlastně typické pro celý věk plachetnic až do dob parníků a kliprů. Souhrnem lze říci, že 90 nebo 100 mil za den bylo typických a 200 mil zcela fantastických.

Průzkum prováděný pomocí karavel umožnil Portugalcům a Španělům obchod s kořením a obrovský vzestup těchto národů během 15. století. Pro samotný obchod však byla karavela později nahrazena většími karaky (orig. carrack (nau)), které byly pro obchodování výhodnější. Karavely však byly vrcholem námořních (zejména iberijských) lodí mezi lety 1400 až 1600.

TROCHA HUMORU

Zpovídá doma táta Pstruha.
„Jak to, žes ani nevypil tu limonádu k večeři?“
„Jsme dneska místo schůzky byli v aquacentru – jsem už vypil snad půl bazénu.“

Povídají si na břehu Stopař s Rákosem při sledování potápějící se P550: „Podívej se, jak se tam ten Medvěd nesmyslně motá! No řekni, copak tohle je nějaké potápění?“ hudruje Rákos.
„Máš recht, by měli vidět, jak jsme se dřív pěkně otáčeli...“

„Kosi, ten míč jsem vrátil na pokoj sedm“ hlásí Knoflík.
„Proč na sedmičku?! Doběhni tam a vrať do společenky.“
„To nejde, nemám klíče a oknem tam nepolezu, je tam strašně střepů.“

„Diggře, víš že v týhle službě už mají kluci i holky různý přezdívky?“ ptá se Slon
„Jasně, to chápu.“
„Tak proč teda každému říkáš „Vemen“?“

„Šotku, je pravda, že tady je to hluboký padesát metrů?“ ptá se u převržené plachetnice Žirafa. „Sotva tak deset, dvanáct metrů.“ „To jsem ráda, já jsem se docela bála...“

Ptá se Aladin Džina: „Říkal Datel, že ty prý umíš taky mariáš. Mohl bys mi vysvětlit o čem to je?“ „Většinou to je jednoduchý. Nejdřív se dohadujeme, co se bude hrát, pak se vynese na stůl karta a ostatní pak nadávají...“ „A co dál?“ „Už nic. To je obvykle všechno.“

„Tak jak bylo na plachtění?“ ptá se doma maminka Piráta.
„Už si měl i nějakou funkci na té lodi?“
„Na lodi ještě ne, ale říkal mi Bobeš, že už jsem dobrý „Muž přes palubu“.“

„S touhle tvojí starou rozpraskanou lodí máme plout na druhý konec přehrady?“ ptá se Gaia. „Tak ještě tam můžeš plout pěšky!“ zavrčí Sumec

Při výletě do Broumova Marlin počítá, co mu chybí.
„Nedá se nic dělat, zapomněl jsem jídlo, takže se musíme podělit. Nejdřív sním večeři Aladina, ráno snídani Hvězdáře, svačinu pak Danovi a druhou snídani Lovcovi.“